

Kraków, 25 września 2026 r.

MAŁOPOLSKI
URZĄD WOJEWÓDZKI W KRAKOWIE
WYDZIAŁ SPRAW CUDZOZIEMCÓW

Znak sprawy:
SC-I.1331.12.2026

Pan

Adres e-mail:

Dotyczy: wniosku o udostępnienie informacji publicznej

Szanowny Panie,

w dniu 17 sierpnia 2026 r. do Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie wpłynął Pana wniosek o udostępnienie informacji publicznej (datowany na 13 sierpnia 2026 r.), złożony w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902, późn. zm.; dalej: „u.d.i.p.”), o treści:

1. *Liczby złożonych ponagieł dla wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, pobyt stały oraz pobyt rezydenta długoterminowego UE za lata od 2022 r., 2023 r., 2024 r., 2025 r. oraz za okres od 1 stycznia 2026 r. do dnia 30 czerwca 2026 r.;*
2. *Sposobu załatwienia ww. ponagieł z uwzględnieniem na podział:*
 - *przekazania organowi wyższego stopnia wraz z aktami;*
 - *uwzględnione;*
 - *nieuwzględnione;*
 - *pozostawione bez rozpoznania lub załatwienie w inny sposób – w tym przypadku proszę o wskazanie podstawy prawnej przyjmowanej przez urząd*

oraz treści standardowej odpowiedzi udzielanej stronie (wzór pisma, jeżeli istnieje);

3. *Czy urząd przyjmuje, że art. 100d ustawy z dnia 12 marca o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa wyłącza lub zawiesza rozpoznanie ponagień w tych sprawach; jeżeli tak – proszę o udostępnienie treści wytycznych, instrukcji, stanowiska lub innego dokumentu wewnętrznego, na którym urząd opiera tę praktykę;*
4. *Liczba złożonych wniosków (prośb) o przyspieszenie rozpatrzenia sprawy (poza trybem art. 37 KPA), które wpłynęły w tych postępowaniach oraz:*
 - a) *czy urząd prowadzi ich ewidencję;*
 - b) *jakie kryteria przyspieszenia stosuje (proszę o udostępnienie dokumentu określającego, jeżeli istnieje);*
 - c) *ile prośb uwzględniono;*
 - d) *kto (jaka komórka lub stanowisko) rozstrzyga o uwzględnieniu prośb;*
5. *Liczba złożonych skarg na bezczynność lub przewlekłość prowadzonego postępowania (art. 3 § 2 pkt. 8 i 9 ustawy — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi) przekazanych przez urząd do wojewódzkiego sądu administracyjnego w tych sprawach oraz — według wiedzy urzędu — ile z nich sąd uwzględnił, ile oddalił, a w ilu przypadkach zasądzono od organu grzywnę lub sumę pieniężną na rzecz strony;*
6. *Liczba spraw, w których po wniesieniu ponaglenia lub wniosku o przyspieszenie decyzji została wydana w terminie 60 dni od tego wniesienia.*

Analiza Pańskiego pisma wykazała, że zakres wnioskowanej informacji obejmuje obowiązek jej przetworzenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902, późn. zm.). Wojewoda Małopolski nie dysponuje narzędziem, które umożliwiłoby szybkie ustalenie wnioskowanej informacji.

Dla zobrazowania ogólnej skali wpływu wniosków cudzoziemców o udzielenie zezwoleń pobytowych w okresach objętych żądaniem, Urząd dysponuje następującymi danymi:

Tab. 1. Liczba złożony wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt na terytorium RP w Małopolski Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie w latach 2022 – 30.06.2026

Okres czasu	Pobyt czasowy	Pobyt stały	Rezydent długoterminowy UE	Łączna ilość
Rok 2022	37 250	3 324	2 077	42 651
Rok 2023	38 730	2 486	2 274	43 490
Rok 2024	46 489	2 631	3 160	52 280
Rok 2025	57 428	2 398	3 276	63 097
Od 1.01– 30.06.2026	35 329	1 480	3 049	39 858

Źródło: opracowanie własne na podstawie Hurtownia Danych UdSC

Podana tabela obejmuje liczbę wniosków o zezwolenie na pobyt, a nie liczbę ponagleń, wniosków o przyspieszenie ani skarg sądowoadministracyjnych. W związku z tym nie można jej traktować jako liczby spraw, w których występowały sytuacje określone w pańskim zapytaniu. Dane te wskazują jednak zakres akt sprawy, w ramach których należałoby przeprowadzić weryfikację wystąpienia poszczególnych okoliczności.

Zatem Organ nie prowadzi oddzielnych, zbiorczych statystyk opracowanych zgodnie z wytycznymi zawartymi we wniosku dotyczących liczbę ponagleń, wniosków o przyspieszenie rozpoznania spraw, skarg na bezczynność lub przewlekłość ani wszystkich dalszych sposobów ich załatwienia. Dane te nie są zatem dostępne w jednym gotowym zestawieniu statystycznym odpowiadającym zakresowi i kryteriom wskazanym we wniosku.

W konsekwencji, w zakresie, w jakim informacje te nie wynikają z istniejących rejestrów lub innych gotowych zestawień, ich ustalenie wymagałoby odtworzenia przebiegu poszczególnych postępowań na podstawie dokumentacji źródłowej. W praktyce oznaczałoby to konieczność przejrzenia akt spraw z danego okresu, a nie tylko sporządzenie raportu na podstawie danych z dostępnego systemu.

Taka analiza wymagałaby w szczególności ustalenia, czy w konkretnej sprawie wniesiono ponaglenie lub wniosek o przyspieszenie, kiedy pismo wpłynęło, jak zostało zakwalifikowane i rozpatrzone, czy i kiedy przekazano je organowi wyższego stopnia, czy wniesiono skargę do sądu administracyjnego, jaki był wynik postępowania sądowego oraz czy decyzję wydano w ciągu 60 dni od wniesienia ponaglenia lub wniosku o przyspieszenie. Część tych informacji może znajdować się w różnych dokumentach i częściach akt, a nie w jednym rejestrze. Sam fakt posiadania ogólnych danych dotyczących liczby wniosków pobytowych nie pozwala na jednoznaczne określenie, w ilu z tych spraw wystąpiły wymienione okoliczności. W szczególności nie można na podstawie liczby wniosków pobytowych ustalić liczby ponagleń, skarg czy wniosków o przyspieszenie.

W zakresie, w jakim dane nie są ujęte w istniejących rejestrach lub gotowych zestawieniach, realizacja poszczególnych punktów wniosku wymagałaby – zależnie od konkretnego żądania – podjęcia następujących czynności:

- ustalenia, w których komórkach organizacyjnych, systemach, rejestrach i zasobach dokumentacji mogą znajdować się akta postępowań objętych wnioskiem;
- wyodrębnienia spraw z lat 2022, 2023, 2024, 2025 oraz z okresu od 1 stycznia do 30 czerwca 2026 r., z uwzględnieniem rodzaju zezwolenia pobytowego;
- przeglądu akt poszczególnych spraw w celu ustalenia, czy wniesiono ponaglenie, wniosek o przyspieszenie lub skargę na bezczynność albo przewlekłość;
- odnalezienie w aktach pism wszczynające te czynności oraz dokumentów wskazujących datę wpływu, sposób załatwienia, przekazanie sprawy organowi wyższego stopnia lub sądowi i dalszy bieg sprawy;
- oddzielna analiza dokumentacji dotyczącej postępowań sądowoadministracyjnych, w tym ustalenia wyniku sprawy oraz ewentualnego wymierzenia grzywny lub zasądzonej karty finansowej;
- porównania dat wpływu ponaglenia lub wniosku o przyspieszenie z datą wydania decyzji, aby ustalić, czy mieściła się ona w okresie 60 dni;
- przyporządkowania ustalonych zdarzeń do kategorii wskazanych we wniosku, usunięcia ewentualnych powtórzeń oraz sprawdzenia kompletności i poprawności wyników;

- zestawienie zweryfikowanych danych według lat, rodzajów zezwoleń i sposobów załatwienia, a następnie przygotowania zestawień określonych przez wnioskodawcę.

Powyższy opis określa rodzaj działań, które są niezbędne w sytuacji braku odpowiedniej ewidencji. Organ powinien indywidualnie określić faktyczny zakres pracy osobno dla każdego żądania, biorąc pod uwagę dostępne zasoby oraz możliwości udostępnienia danych w postaci już posiadanej.

W celu przedstawienia czynności, które musiałoby zostać wykonane w celu ustalenia informacji objętych wnioskiem, można przyjąć orientacyjne założenie, że przegląd i weryfikacja dokumentów dotyczącej jednej sprawy zajmuje około 5 minut. Z dostępnego zestawienia wynika, że liczba wniosków o udzielenie zezwoleń na pobyt objętych we wskazanym okresie wynosi łącznie 241 376 spraw. Zestawienie danych dotyczących lat 2022-2025 oraz okresu od 1 stycznia do 30 czerwca 2026 r. Przy przyjęciu wskazanego orientacyjnego założenia 5 minut na weryfikację jednej sprawy, samo przejście wszystkich 241 376 spraw wymagałoby:

- $241\,376 \times 5 \text{ minut} = 1\,206\,880 \text{ minut}$ co odpowiada około 20 115 godzinom pracy.

Przy założeniu 8 – godzinnego dnia pracy oznacza to około 2 514 pełnych dni roboczych pracy jednego pracownika. Należy podkreślić, że powyższe obliczenia stanowią jedynie przybliżone oszacowanie. Natomiast należy wziąć pod uwagę, że w niektórych przypadkach konieczność przeanalizowania kilku dokumentów, ustalenia kolejności czynności podejmowanych w sprawie, zweryfikowanie dat wpływu, sposobu ich załatwienia, ewentualnego przekazania sprawy organowi wyższego stopnia, wniesienia skargi do sądu oraz wyniku postępowania administracyjnego powoduje wydłużenie czasu weryfikacji sprawy.

Warto zaznaczyć, że wnioskodawca nie ogranicza się do ustalenia samej liczby prowadzonych postępowań. Podmiot wnioskujący oczekuje bowiem wyodrębnienia określonych działań występujących w toku poszczególnych spraw. Oznacza to, że w praktyce nie byłoby wystarczające samo odczytanie podstawowych danych z jednego zestawienia lub systemu. Konieczne byłoby odnalezienie poszczególnych spraw, przeanalizowanie tej dokumentacji i przyporządkowanie ustalonych informacji do kategorii wskazanych we wniosku.

W uzasadnieniu wniosku wskazał Pan, że dane mają służyć ocenie skuteczności środków prawnych przeciwdziałających przewlekłości postępowań legalizacyjnych, a także debacie publicznej i legislacyjnej, w tym w kontekście art. 100d ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy, projektu UD408, wystąpień Rzecznika Praw Obywatelskich oraz kontroli NIK. Jednocześnie, w odniesieniu do informacji, których przygotowanie wymaga przetworzenia, proszę o doprecyzowanie związku pomiędzy konkretnymi kategoriami danych a planowanym sposobem ich wykorzystania w interesie publicznym. W szczególności należy wskazać:

1. jaką konkretną formę ma przyjąć planowane wykorzystanie danych (np. opracowanie, analiza, wystąpienie do instytucji publicznej lub udział w debacie);
2. jakie wnioski dotyczące praktycznej skuteczności ponagleń, wniosków o przyspieszenie lub skarg mają zostać wyprowadzone z danych objętych poszczególnymi punktami wniosku;
3. w jaki sposób zestawienie danych z Urzędu ma uzupełnić debatę lub działania instytucji, do których Pan nawiązał, i jaki jest związek tych danych z konkretnym problemem publicznym;
4. w jaki sposób porównanie liczby ponagleń, sposobu ich załatwiania oraz dalszego biegu spraw ma pozwolić ocenić praktyczną skuteczność tego środka prawnego?
5. jaką rolę w planowanej analizie mają odgrywać dane o wnioskach o przyspieszenie, skargach do sądu administracyjnego oraz sprawach zakończonych decyzją w terminie 60 dni?
6. czy dane mają posłużyć sformułowaniu wniosków dotyczących praktyki Urzędu, organizacji postępowań, stosowania art. 100d ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy albo funkcjonowania regulacji prawnych? Jeśli tak, proszę wskazać ogólny kierunek tych wniosków.
7. na czym, w świetle planowanego sposobu wykorzystania danych, polegać ma możliwość przyczynienia się opracowania do poprawy funkcjonowania administracji publicznej, skuteczniejszej ochrony praw stron postępowań lub lepszej oceny stosowania środków przeciwdziałających przewlekłości?

Powyższe kwestie mają znaczenie dla oceny, czy w sprawie zachodzi kwalifikowana przesłanka szczególnej istotności dla interesu publicznego, a nie

wyłącznie ogólna przydatność informacji dla debaty publicznej lub indywidualnej analizy wnioskodawcy.

W doktrynie podkreśla się, że pojęcie interesu publicznego jest pojęciem niedookreślonym, a brak jakichkolwiek wskazań ze strony ustawodawcy powoduje, że posługiwanie się nim w praktyce jest niezwykle utrudnione. W najprostszym ujęciu interes publiczny to interes całego społeczeństwa lub też interes wielu niezindywidualizowanych podmiotów traktowanych wspólnie jako jeden podmiot. W kluczowym dla rozpatrywanej problematyki orzecznictwie, dotyczącym prawa dostępu do informacji publicznej, podkreśla się, że interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie – udostępnienie określonej informacji przetworzonej, może mieć realne znaczenie dla funkcjonowania określonych struktur publicznych w określonej dziedzinie życia społecznego, może wpływać na poprawę, usprawnienie wykonywania zadań publicznych dla dobra wspólnego danej społeczności. (zob. wyrok NSA z dnia 3 sierpnia 2010 r., sygn. akt I OSK 787/10).

Warto zauważyć, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 18 grudnia 2018 r., sygn. akt SK 27/14, wyjaśnił:

„Zgodnie z decyzją ustawodawcy, informacja przetworzona podlega udostępnieniu tylko w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. To kryterium jest nieostre i, jak wielokrotnie podkreślał NSA w swoim orzecznictwie, musi być rozpatrywane przez pryzmat każdej konkretnej sprawy (por. wyrok NSA z 16 stycznia 2000 r., sygn. akt III SA 2302/00, Lex nr 53606). Nie ulega jednak wątpliwości, że pojęcie interesu publicznego obejmuje interes ogółu (określonej wspólnoty), a nie jedynie interesy indywidualne. Jak wskazał NSA w wyroku z 6 lutego 2015 r., sygn. akt I OSK 583/14, Lex nr 1991837, „każde działanie w interesie ogółu jako określonej wspólnoty publicznoprawnej jest zatem działaniem w interesie publicznym, a wobec tego działanie «szczególnie istotne» musi charakteryzować się dodatkową kwalifikacją z punktu widzenia interesu ogółu”. Wyjątkowość tej kwalifikacji przejawia się w tym, że dla udostępnienia informacji publicznej przetworzonej nie tylko nie jest wystarczające stwierdzenie, że udostępnienie to uzasadnione jest interesem publicznym, a nawet że jest ono dla tego interesu istotne, lecz konieczne jest stwierdzenie, że udostępnienie informacji przetworzonej jest szczególnie istotne dla interesu publicznego (por. wyrok NSA z 12 czerwca 2014 r., sygn. akt I OSK 2721/13,

Lex nr 1518016). W orzecznictwie NSA wskazuje się, że interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych ciał publicznych jako prawnej całości, zwłaszcza jeżeli związane jest ono z gospodarowaniem mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa, a z brzmienia art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. wynika, że nie wystarczy, aby uzyskanie informacji przetworzonej było istotne dla interesu publicznego, lecz ma być szczególnie istotne, co stanowi dodatkowy kwalifikator oceny, czy dany wnioskodawca ma prawo do jej uzyskania (zob. wyrok NSA z 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I OSK 1870/10, Lex nr 951999). Działanie wnioskodawcy nie tylko w interesie indywidualnym, lecz w interesie „ponadindywidualnym” nie jest samoistnie wystarczające do przyjęcia „szczególnej istotności dla interesu publicznego” takiego działania.

Zasadniczo obowiązek realizowania interesu publicznego charakteryzuje kompetencje szeroko rozumianych organów państwa. Z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. wynika jednak, że kategoria „szczególnej istotności” dla interesu publicznego kształtuje prawo indywidualnego podmiotu stojącego na zewnątrz wobec podmiotu zobowiązanego do udzielania informacji publicznej. Należy w konsekwencji przyjąć, że zasadniczo prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma jedynie ten, kto jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w sposób niedostępny dla każdego posiadacza informacji publicznej. Nie chodzi przy tym o jakieś indywidualne cechy określonego podmiotu, zwłaszcza takie, na które nie ma on żadnego wpływu, lecz chodzi o możliwość realnego i efektywnego zaangażowania się przez ten podmiot w wykorzystanie dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga. Uprawnienie to nie służy zatem wszystkim podmiotom potencjalnie zainteresowanym uzyskaniem informacji publicznej po to, by ją móc następnie udostępnić ogółowi, gdyż cel ten jest co najwyżej ukierunkowany na podstawowe „niekwalifikowane” realizowanie interesu publicznego. Jak podkreślono w orzecznictwie NSA, wnioskodawca żądający informacji publicznej przetworzonej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., dla jej uzyskania powinien wykazać nie tylko, że jest ona ważna dla dużego kręgu potencjalnych odbiorców, ale również, że jej

uzyskanie stwarza realną możliwość wykorzystania uzyskanych danych dla poprawy funkcjonowania organów administracji i lepszej ochrony interesu publicznego (zob. wyroki NSA z: 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I OSK 1870/10; 17 maja 2012 r., sygn. akt I OSK 416/12, Lex nr 1403137). W doktrynie wyrażony został pogląd, że charakter lub pozycja podmiotu żądającego udzielenia informacji publicznej, a zwłaszcza realna możliwość wykorzystania uzyskanej informacji mają wpływ na ocenę istnienia szczególnego interesu publicznego uzasadniającego uwzględnienie wniosku. Przykładem takiego podmiotu może być poseł zasiadający w komisji ustawodawczej Sejmu, radny lub też minister nadzorujący działalność podległego mu resortu. Osoby te w swoim codziennym działaniu mają rzeczywistą możliwość wykorzystywania uzyskanych informacji publicznych w celu usprawnienia funkcjonowania odpowiednich organów. Do kategorii podmiotów mających możliwość efektywnego wykorzystania informacji przetworzonej w celu realizacji szczególnego interesu publicznego zaliczyć można także jednostki sfery nauki: szkoły wyższe, Polską Akademię Nauk, państwowe instytuty badawcze, a nawet grupy badawcze czy pojedynczych naukowców – jeżeli dana informacja wiąże się ściśle z przedmiotem ich badań naukowych wspieranych przez sferę publiczną np. grantem (por. wyrok NSA z 12 czerwca 2014 r., sygn. akt I OSK 2721/13).

Jak przyjął NSA w powołanym już wyroku o sygn. I OSK 583/14, wskazane wyżej przykłady podmiotów spełniających przesłankę uzyskania dostępu do informacji publicznej przetworzonej nie oznaczają oczywiście automatycznego wyeliminowania z katalogu podmiotów uprawnionych do uzyskania takiej informacji innych podmiotów, które nie pełnią wymienionych wyżej funkcji. Podmioty niepełniące tego rodzaju funkcji również mogą być w stanie wykazać swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domagają, w sytuacji gdy np. występują w określonych procesowych rolach uczestników postępowań dotyczących tworzenia lub kontrolowania aktów normatywnych. Nie jest zatem trafne stanowisko ani skarżącego, ani Rzecznika Praw Obywatelskich w piśmie procesowym z 16 stycznia 2015 r., że rozumienie przesłanki „szczególnej istotności dla interesu publicznego” przyjęte w orzecznictwie sądów administracyjnych prowadzi do wniosku, że przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej nie mają zastosowania do „zwykłych” obywateli. Taki zarzut mógłby

zasługiwać na uwzględnienie, gdyby dostęp ogółu obywateli do uzyskiwania sygnalizowanych wyżej funkcji czy ról procesowych był ograniczony, a ograniczenie to nie znajdowałoby podstaw w porządku prawnym. Tak jednak nie jest. Prawa wyborcze, prawo do nauki i badań naukowych czy prawo uczestnictwa w postępowaniach przed organami państwa przysługują każdemu, kto chce z nich skorzystać i spełnia wymagania określone w przepisach prawa.”.

Przed udostępnieniem informacji przetworzonej, zgodnie z utrwalonym poglądem prezentowanym przez Trybunał Konstytucyjny i sądy administracyjne, należy wykazać, że udostępnienie informacji, której domaga, się wnioskodawca, jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. **Powinność wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego spoczywa w głównej mierze na autorze wniosku o udzielenie informacji przetworzonej** (w myśl zasady koniecznego współdziałania organu i podmiotu ubiegającego się o załatwienie sprawy w określony sposób). Trudno bowiem wymagać od organu, aby domyślił się intencji wnioskodawcy, w szczególności co do możliwości wykorzystania przez wnioskodawcę żądanej informacji publicznej. Analizy ww. ustawowej przesłanki organ dokonuje na gruncie stanu faktycznego konkretnej sprawy, bowiem prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma jedynie ten, kto jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w sposób niedostępny dla każdego posiadacza informacji publicznej. Nie chodzi przy tym o jakieś indywidualne cechy określonego podmiotu, zwłaszcza takie, na które nie ma on żadnego wpływu, lecz chodzi o możliwość realnego i efektywnego zaangażowania się przez ten podmiot w wykorzystanie dla dobra ogółu informacji publicznej, której żąda.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego.

W związku z powyższym, wzywam Pana do wykazania **w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszej korespondencji** przesłanki szczególnie istotnego interesu publicznego, uzasadniającej sporządzenie informacji o charakterze

przetworzonym. Biorąc pod uwagę powszechną opinię wyrażaną przez sądy administracyjne dla właściwego rozstrzygnięcia wniosku wymagającego przetworzenia informacji publicznej, podmiot zobowiązany powinien wezwać wnioskodawcę do wykazania szczególnej istotności dla interesu publicznego, by dokonywać wnioskowanego przetworzenia.

W związku z powyższym proszę o końcowe, syntetyczne wyjaśnienie, dlaczego udostępnienie informacji, których przygotowanie wymaga przetworzenia, jest – w Pana ocenie – nie tylko przydatne dla interesu publicznego, lecz szczególnie istotne dla tego interesu.

W tych okolicznościach, działając na podstawie art. 64 § 2 w zw. z art. 14 § 1d w zw. z art. 14 § 1a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), wzywam do uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez przesłanie podpisanego wniosku lub uzupełnienie wniosku o podpis w nieprzekraczalnym terminie 7 dni od otrzymania niniejszego pisma, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. Dokument powinien być podpisany alternatywnie: podpisem własnoręcznym albo zostać opatrzony utrwalonym w postaci elektronicznej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Usunięcie braku formalnego jest niezbędne z uwagi na możliwość wydania decyzji odmawiającej udostępnienia informacji publicznej ze względu na żądanie udostępnienia informacji przetworzonej, w którym nie wykazano istnienia przesłanek szczególnie istotnych dla interesu publicznego.

Na obowiązek organu wystąpienia z niniejszym wezwaniem wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny w orzecznictwie, np. w wyroku z dnia 22 marca 2018 r. (sygn. akt I OSK 1428/16): *„Trzeba podkreślić, że wszystkie przypadki, w których ma dojść do podjęcia przez organ decyzji administracyjnej (odmowna oraz o umorzeniu postępowania), bezwzględnie wymagać będą własnoręcznego podpisu wnioskodawcy (podpisu elektronicznego) na wniosku o udostępnienie informacji publicznej, a jego brak winien być usuwany w postępowaniu regulowanym w art. 64 § 2 K.p.a. Zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy, do decyzji odmownej oraz o umorzeniu postępowania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, co oznacza, że Kodeks ten ma zastosowanie do całego procesu wydawania decyzji, a więc także do kwestii*

usuwania braków formalnych wniosku o dostęp do informacji publicznej, o ile zobowiązany organ zmierza do wydania takiej decyzji (podjęcie decyzji administracyjnej w sytuacji niepodpisania wniosku należałoby kwalifikować jako obarczonej istotną wadą)."

Z poważaniem

Dyrektor Wydziału Spraw Cudzoziemców
Adam Spyra

/dokument podpisany elektronicznie/